

Kdo so NUBE?

Nube niso plemo, pač pa plemensko ljudstvo. Drugače povedano, 'Nube' je skupna oznaka za vse domačine, ki živijo odmaknjeno na področju Nubskih gora. Ko govorimo o Nubah, gre v resnici za več kot petdeset rodov ali klanov, ki govorijo različne jezike, tako da se med seboj težko sporazumevajo.

Nuba pomeni v starem egipčanskem jeziku 'suženj'. Izhaja iz besede NB, kar pomeni tudi zlato. Celo zgodovino so Nube lovili iz njih izkoriščali kot sužnje, zato jih Egipčani, Angleži, Arabci, Turki, enačijo s črnim zlatom.

Nikoli si niso prizadevali, da bi se združevali in postali politična ali gospodarska sila, pač pa so vedno živeli le za preživetje na stopnji vasi, z rastlinami, skalami, vodo, živalmi. Živijo v značilnih arhitekturah tukulih, to so preproste kočice.

Na splošno živijo in dojemajo stvari drugače kot pa drugi. Nekatera Nubska plemena živijo patriarhalno, polovica pa matriarhalno. Kjer vlada žena, je ta najmočnejša, ona je tista, ki deduje in ima glavno besedo, moški so pa za seme ter fizična dela. Kjer pa vladajo moške, so pa ti čuvaji reda. Tudi na otroke Nube gledajo drugače. Vaški otroci so last vseh. Tudi na nezakonske otroke so ponosni.

Vseeno imajo pa pestro življenje. Ples, ki ga poznajo, pripelje do stanja zamaknjenosti, transa. Posebnost so njihove rokoborbe, v katerih se spopadejo mladi fantje. Zmagovalec je deležen časti ter pravice izbire dekleta. Dekleta pa skušajo s svojo lepoto in gibčnostjo pridobiti najboljšega rokoborca. Tudi okrašujejo si telesa.

Fantje se poslikavajo, dekleta brazgotinijo.

Nube imajo razvito duhovno življenje. V vaseh imajo modrijane, vrače, ki skrbijo za ravnotežje, zdravijo, vzpodbujajo življenje v vseh njegovih oblikah.

Po veroizpovedi je danes tretjina Nub kristjanov, tretjina muslimanov, ostali pa se držijo izročila vaških modrijanov. Vseeno pa med njimi vlada strpnost.

Kje NUBE živijo?

Nube živijo v granitnih Nubskih gorah, sredi savan zahodno od Nila, v osrednji sudanski provinci Kordofan. Živijo obkroženi in izolirani, v deželi, ki jo že desetletja pretresa državljanska vojna. Do začetka sudanske državljanske vojne l.1983 so živeli sami zase.

Gore so kot naravna trdnjava. Ljudstva so se vanje zatekala na begu pred lovci na sušnje.

Nubske gore so visoke do 1400 metrov. Privlačijo dež in ga v svojem osrčju hranijo tudi v najbolj sušnih dobah. Imajo rodovitno zemljo - črno puhlico. Dežela v sušnih obdobjih spominja na zimo pri nas; sicer pa je v deževni dobi obdana z zelenino, ki si jo Nube predstavljajo kot rajski vrt.

Problemi NUB

Gore ležijo na frontni črti sudanske državljanske vojne. Po odhodu Angležev (kolonizatorjev) so južni afriški Sudanci nastopili z orožjem, saj so se bali, da bodo zdaj, ko ni Angležev, nad njimi skušali zavladati Arabci. Ti so južnim Sudancem začeli vsiljevati islamske zakone, čemur so se pa uprli.

Nube so se tako znašle med dvema vojskama: na eni strani je arabska vladna vojska, na drugi pa osvobodilna vojska južnega Sudana.

Nube so postale odrezane od sveta. Vlada se je temu odzvala z popolnim genocidom. Dva milijona Nub so skušali iz gora preseliti v puščavo na

severu v tako imenovana 'taborišča miru' (ki so v resnici koncentracijska taborišča), kjer moške uporabljajo kot delavno silo, mlajše vzgajajo v janičarje, ženske pa izkoriščajo za svoje priležnice, ki skrbijo za arabski rod potomcev.

Od dveh milijonov Nub jih je danes ostala le še četrtnina. Nekateri Nube so se pridružile upornikom in se samozorganizirale. Izbrale so tudi svojega vodjo. Tihotapijo se v taborišča, da dobijo orožje.

Pomoč NUBAM

Nubam danes pomagajo svetovne organizacije kot so UNICEF, OZN. Pošiljajo jim hrano. Vendar so se pojavili kritiki, ki trdijo, da slednji organizaciji Nubam v resnici ne pomagata, pač pa podpirata nastajanje koncentracijskih taborišč. Očitajo jim, da s tem, ko v taborišča pošljejo hrano, zablajo Nube

iz gor. Tudi tujci jim lahko pomoč pošiljajo le tja. Torej še ta mala pomoč, ki bi jo naj prejeli, ni zanesljiva. Pomoči se pridružuje tudi slovenski Karitas in avstrijski Karitas.

Ilegalno so Nubam, ki se skrivajo v gorah, priskočili na pomoč Nemška organizacija Germany Emergency Doctors, ki jim pošilja zdravila. Za pomoč si prizadevajo tudi nekateri posamezniki, ki jim pošiljajo denar.

O Nubah je veliko pisal Tomo Križnar, ki se je že dvakrat podal na popotovanje k Nubam. Živel je z njimi in videl s kakšnimi problemi se soočajo. Poimenoval jih je 'čisti ljudje'. Znan je, da se bori za pravice Nub.

Ob prebiranju njegovih člankov na internetu sem dobila veliko koristnih informacij za moj referat.

Menim, da se Nubam v prihodnje ne obeta nič dobrega. Vse kaže na to, da bo jih Arabcem res uspelo 'iztrebit', saj se morajo sami boriti proti njim, pomoč, ki prispe do njih, pa ni velika.

Nube so lep primer, kaj se lahko zgodi s tako majhnimi ljudstvi - večji skušajo prevladati nad manjšimi. Tudi Slovenci smo majhen narod in vprašanje je, kaj se še lahko zgodi z nami.

Viri:

Članki dobljeni dne 20.9.2005:

- <http://www.nuba-people.com/si/nubapeople/nuba1.html>
- <http://www.nuba-people.com/si/nubapeople/nuba2.html>
- <http://www.nuba-people.com/si/nubapeople/nuba3.html>
- <http://www.megaklik.si/arhiv/arhiv1206.html>
- <http://www2.arnes.si/~ssljgrek/unesco/Un2000/zidar/nuba.html>
- <http://www.gape.org/gapes/prispevki/tomo.htm>

Članki dobljeni dne 10.11.2005:

- <http://www2.arnes.si/~sspvkant/nube/temskl.htm>

Učni list - NUBE

Nube niso pleme, pač pa plemensko ljudstvo. 'Nube' je skupna oznaka za vse domačine, ki živijo odmaknjeno na področju Nubskih gora. Ko

govorimo o Nubah, gre v resnici za več kot petdeset rodov ali klanov, ki govorijo različne jezike, tako da se med seboj težko sporazumevajo.

Nuba pomeni v starem egipčanskem jeziku '**suženj**'. Izhaja iz besede NB, kar pomeni tudi **zlato**. Celo zgodovino so Nube lovili iz jih izkoriščali kot sužnje, zato jih Egipčani, Angleži, Arabci, Turki, enačijo s črnim zlatom.

Živijo v značilnih arhitekturah **Tukulih**, to so preproste kočice.

Imajo razvito duhovno življenje. V vaseh imajo modrijane, vrače, ki skrbijo za ravnotežje, zdravijo, vzpodbujajo življenje v vseh njegovih oblikah.

Po veroizpovedi je danes tretjina Nub **kristjanov**, tretjina **muslimanov**, ostali pa se držijo izročila vaških modrijanov.

Nube živijo v granitnih **Nubskih gorah**, sredi savan zahodno od Nila, v osrednji sudanski provinci **Kordofan**. Gore so kot naravna trdnjava. Ljudstva so se vanje zatekala na begu pred lovci na sužnje.

Gore ležijo na frontni črti sudanske državljanske vojne. Po odhodu Angležev (kolonizatorjev) so južni afriški Sudanci nastopili z orožjem, saj so se bali, da bodo zdaj, ko ni Angležev, nad njimi skušali zavladati Arabci. Ti so južnim Sudancem začeli vsiljevati **islamske** zakone, čemur so se pa uprli. Nube so se tako znašle med dvema vojskama: na eni strani je **arabska** vladna vojska, na drugi pa osvobodilna vojska **južnega Sudana**. Vlada se je temu odzvala z popolnim **genocidom** Nub. Dva milijona Nub so skušali iz gora preseliti v puščavo na severu v tako imenovana 'taborišča miru', ki so v resnici **koncentracijska taborišča**. Tam moške uporabljajo kot delavno silo, mlajše vzgajajo v janičarje, ženske pa izkoriščajo za svoje priležnice, ki skrbijo za arabski rod potomcev. Od dveh milijonov Nub jih je danes ostala le še **četrtnina**.